

Република Србија
УПРАВНИ СУД
15 У.1870/10 (2007)
18.03.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Душице Маринковић, чланова већа, са судијским помоћником Вукицом Латиновић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби Републике Србије, коју заступа Републичко јавно правобранилаштво Београд, против решења Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско - правне послове број 463-02-00238/2006-07 од 05.10.2007. године, уз учешће А.А. из ..., Улица ... број ..., ..., у својству заинтересованог лица, у предмету градског грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној 18.03.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, у извршењу пресуде Врховног суда Србије У.2942/06 од 30.05.2007. године, одбијена је, као неоснована, жалба Републичког јавног правобранилаштва, изјављена против решења Организационе јединице за имовинско – правне и стамбене послове Општине Чукарица у Београду, Одсека за имовинско – правне послове број 463-1126/2005-IV-02 од 20.02.2006. године, којим је А.А. из ..., овде заинтересованом лицу, утврђено право коришћења на осталом неизграђеном грађевинском земљишту, на катастарској парцели број ... КО ..., површине од 2890 м2, уписана у ЗК.УЛ. број ... КО

У тужби која је поднета Врховном суду Србије дана 26.11.2007. године, тужилац оспорава решење туженог органа и истиче да право коришћења може да се утврди само на осталом грађевинском земљишту, а да за ово подручје још није донета одлука о јавном грађевинском земљишту и да првостепени орган није могао да утврди право коришћења. Сматра да је било основа да се примене одредбе члана 66. Закона о планирању и изградњи, изврши парцелација у циљу одвајања јавног од осталог земљишта, иако не постоји одлука о одређивању јавног грађевинског земљишта, и тек тада утврди право коришћења подносиоцу захтева на тако разграниченом земљишту. Предлаже да се оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

А.А. из ..., као заинтересовано лице, није доставила одговор на тужбу која је именованој уредно достављена на изјашњење.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу чл. 89. и чл. 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, међу којима је и предмет тужиоца заведен код Врховног суда Србије под бројем У.9687/07, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. истог Закона.

По разматрању списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је нашао тужба је неоснована.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је, с обзиром на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, на које је примењен одговарајући материјални пропис, без повреде правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, основано нашао да првостепеним решењем није

повређен закон на штету тужиоца. За овакву оцену и одлуку из списка, тужени орган је дао разлоге, које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Ово стога, јер у проведеном управном поступку, а на основу расположиве документације и то уверења Другог општинског суда у Београду Рз. број 6088/05 од 09.09.2005. године, акта Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове IX-08 бр. 350.5-1897/2005 од 14.12.2005. године, несумњиво утврђено да предметна катастарска парцела број ... КО ..., представља остало неизграђено грађевинско земљиште у државној својини, те да је подносилац захтева законски наследник ранијег сопственика тог земљишта, чиме су испуњени услови за примену члана 84. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 47/03, 34/06), да се подносиоцу захтева, као законском наследнику ранијег сопственика предметног земљишта, утврди право коришћења на неизграђеном осталом грађевинском земљишту.

На основу изнетог, по оцени суда, правилан је став туженог и првостепеног органа да су испуњени услови из члана 84. став 1. наведеног Закона о планирању и изградњи, који је био на снази у време доношења оспореног решења, а којима је прописано да на неизграђеном осталом грађевинском земљишту у државној својини право коришћења има ранији сопственик, законски наследник, као и лица на која је ранији сопственик пренео право коришћења у складу са законом.

Даље, правилан је став туженог органа да има места утврђивању права коришћења на овом земљишту иако није донета одлука надлежног органа о раздвајању јавног и осталог земљишта, а имајући у виду да катастарска парцела број ... КО ..., делимично представља јавну површину за објекте и активности од општег значаја, а делимично остало грађевинско земљиште унутар грађевинског реона, јер нема сметњи да се то земљиште изузме од лица којима је утврђено право коришћења сходно одредби члана 84. Закона о планирању и изградњи, применом одредби члана 70. став 3. истог Закона, када се за то стекну услови, односно када се донесе акт о одређивању јавног грађевинског земљишта.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредби члана 41. став 2. Закона у управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), који се примењује сходно чл. 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 18.03.2010. године, 15 У.1870/10 (2007)

Записничар

Вукица Латиновић,с.р.

Председник већа – судија

Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Саво Босанац

БП